

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Philippi Servii E Societate Iesv Amicus Fidelis Vsque Ad
Mortem: Sive Modvs Ivvandi Moribvndos, Ægris, Sanisqve
Perinde Vtilis**

Servius, Philippe

Leodii, 1648

Capvt Quartvm. Actus virtutum ab infirmis ante agonem sæpiùs excitandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60032)

124 AMICI FIDELIS
go quereris? nondum vsque ad san-
guinem restitisti.

SS. Chrysoſtomus & Auguſtinus,
aiunt Chriſtum Dominum descende-
re de Cruce noluiſſe, vt nobis de ſe,
constantis patientiæ exemplum lucu-
lentiffimum exhiberet, cuius contem-
platione & nos in cruce noſtra gene-
roſè moreremur, nec alia atque ipſe
via cælum affectaremus.

CAPVT QVARTVM.

*Actus virtutum ab infirmis ante a-
gonem ſæpiùs excitandi.*

§. PRIMVS.

Actus Contritionis.

Bone Ieſu, dolet mihi ex animo,
quod ego te, Dominum meum &
Deum meum, ſuper omnia diligen-
dum, tam grauiter offenderim. Fir-
miter propono, ſperoque iuuante gra-
tia tua me dehinc ita victurum, vt te
amplius non offendam. Me miſerum!
itane

itane cœcus & amens fui, vt voluptatem hanc N. vt vanitatem hanc N. amori & honori tuo antepōnerem? Parce, ô parce mihi benignissime Iesu, per pretiosum sanguinem, quem pro tam indigno, tam misericorditer profudisti. Iterum agnosco, detestorque iniquitatem quæ me tot malorum calamitatumque reum constituit. Absit tamen, vt ex illo fonte meus promanet dolor. Volo, Deus meus, volo vt tu vnus mei causa sis doloris. Doleo, non quia peccando miser & miserabilis factus sum; sed ideò maximè quia peccando offendi te Deum ac Redemptorem meum æterno amore & honore dignissimum. Cooperiat ergo confusio faciem meam; stringat dolor, frangat morbus, perimat mors: denique quam voles pœnam exige, dummodò misericordiam tuam non auferas à me. Quia verò tot sceleribus eluendis vnus ego sufficere nequeo, patere, obsecro, vt quod mihi deest de sufficientia satisfactionis, hauriam de vulneribus mei Saluatoris. Bone Iesu,

Quæ-

*Quaerens me, sedisti lassus,
Redemisti crucem passus,
Tantus labor non sit cassus.*

Multi versus Psalmi quinquagesimi,
apti erunt ad dolorem eliciendum,
Miserere mei Deus, &c.

Aliter.

O bone IESU, Ô Deus cordis mei!
propter te ipsum qui infinitè bonus es,
amo te super omnia: cur igitur te toties,
tamque graviter offendi? disrum-
pere anima mea ingenti dolore. Pœ-
nitet ah Deus meus, & detestor pec-
cata hæc mea, statuoque me emenda-
re, & satisfacere; idque purè ex amore
quo feror in te super omnia. Parce
mihi Domine, & serua in posterum
per merita tua, & inexhaustam boni-
tatem tuam Ô Deus meus & omnia.
Amen.

Breviùs per modum recollectionis.

O Deus meus, doleo ex animo de
omnibus peccatis meis; idque maximè,
quia Diuinæ tuæ displicent Majestati.

Aliter.

Deus meus ob amorem tui, boni-
tatisque tuæ infinitæ quam amo super
omnia,

omnia, & quia peccatum summoperè
tibi displicet, pœnitet me ex toto cor-
de peccatorum meorum omnium, eo-
rumdemque à te veniam supplex pre-
cor cum proposito confessionis & e-
mendationis.

*Actus Fidei, Spei, &
Charitatis.*

Summe Deus credo & spero in te,
amoque te super omnia, & propter te,
quantum possum; sed & me pariter
pœnitet quod te summum bonum of-
fenderim: denique peto à te veniam
cum proposito confessionis ac emen-
dationis.

Aliter.

Domine Iesu Christe, credo quod
Deus meus & Redemptor meus es.
Credo quod pro salute mea de Virgi-
ne nasci, & in cruce mori dignatus es.
Credo quidquid per Sanctam Catho-
licam Ecclesiam mihi credendū pro-
ponis, & in hac fide protestor me vi-
vere velle & mori, Domine IESU,
doleo quod summam bonitatem tuā
offenderim, & doleo quod non magis
doleam de tot offensis contra te Crea-
torem

torem

torem & Redemptorem meum ingratiſſimè perpetratis; peto humiliter peccata omnia mihi condonari per ſanguinem tuum; firmiter ab eis abſtinere, & vitam emendare propono, ſi vixero. Atque ſi quid oblitus ſim, vel non agnoſcam quo tuam Maieſtatem offendi, de eo illuminari cupio & poenitere, interim de omnibus veniam peto.

Omnibus qui me vnquam offenderunt, libenter & ex animo propter te mi Deus, offenſas omnes dimitto, & ſi quem offendi ego, precor etiam mihi veniam dari.

Si quid alienorùm eſt bonorum apud me, quantum teneor & facultates meæ ſe extendunt, volo ſatisfacere omnibus.

Spero in tua diuina miſericordia, & in ſanguine cum tanta charitate pro me fuſo quod me licet indignum ſaluum facies, & adimplebis me lætitiâ cum vultu tuo, quod vt facias, per ſanc-
tâ mortem tuam te precor.

Corroborâ me Domine Ieſu contra omnes Satanæ inſultus, & ſcutum miſe-

misericiordiæ protege me, quoniam in bonitatis tuæ præsidio tota est reposita spes & fiducia mea. Nihil quidem meritorū quod allegem apud te, malorum heu! nimis multum video, sed per tuam misericordiam confido me saluandū. Ita in pace in idipsum dormiam & requiescam, quoniam tu Domine singulariter in spe cōstituiisti me: tibi laus & gloria in sæcula. Amen.

§. SECVNDVS.

Affectus Resignationis.

IN manibus tuis, Domine Iesu, sortes *Ps. 30.*
 mea: Valetudo, inquam, infirmitas, mors & vita. Da mihi facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu; Méne vis mori? moriar & lubens moriar, *quoniam sic placitum fuit ante te. Mat.*
 Moriar autem, non quando volam ego, *II.* sed quando tu; nō vbi volam ego, sed vbi tu; non sicut ego volam, sed sicut tu. Visne bone Iesu, vt hoc anno moriar? hoc mense? hac die? hac hora? hoc momento? ita fiat si quidem sic placitum sit ante te: an lenta morte, an inopina, maturane an acerba,
 I perinde

perinde est; dummodo sic placitum sit ante te: qualis, qualis tandem futurus est, dummodo in Domino, id est, in gratia tua obeatur, omnibus illam antepono; neque eam, si detur optio, cum alia siue longiore, siue suauiore commutauero; idque, *quoniam sic placitum fuit ante te.* Iudicia & consilia tua super me, non tantum vereor, sed & veneror plurimum, in ijsque haud repugnanter acquiesco. Quid ni mortis legibus vltro me accommodem, quibus iam inde à primo conceptionis suę momento Seruator meus, mei gratia se accommodauit? quidni illius amore moriar qui mei amore dignatus est mori? Pudeat nos mortem timere, cum Dominus noster propter nos, mori voluerit, inquit Laurentius Iustinianus. Multis nominibus reus sum ego læsæ Diuinæ maiestatis; culpam agnosco, nec pœnam deprecor, paratus illam morte luere coram Angelis & hominibus; vt quem vitæ licentia offendit, mortis obedientia placare possit. Teque ideò, Pater misericordiarum, quàm possum enixè rogo,

rogo, vt benedicas coronæ vitæ, annorumque meorum, vt tandem mori me contingat, sicut ab æterno placitum fuit ante te.

Oratio moribundi ad Patrem æternum, vt Christi in Cruce morientis contemplatione sibi ignoscat, mortemque felicem indulgeat.

EIa Sancte Pater, sim, obsecro, de numero eorum pro quibus dilectus Filius tuus se ipse sanctificauit, per sanctitatem eius sanctifica me in hac hora; perque verba illa quibus in Cruce tibi supplex factus est: *Pater dimitte illis*: dimitte mihi peccata omnia, quibus toto vitæ decursu Majestatem tuam ad iracundiam prouocaui. Ardentissima illa sitis diuini tui honoris, atque adeò salutis animæ meæ, quam expressit, cum diceret, *sitis*, excuset teporem, frigus ac gelu pectoris mei, nouumque excitet amoris incendium, quo totus inardescam. Per has verò voces quibus moriens spiritum suum in manus tuas commendauit, animulam meam in egressu suo è

Ioan.

17.

Luc.

21.

corpore, habe, obsecro commenda-
tam: *A resistentibus dextera tua, custodi il-*
lam vt pupillam oculi tui, & sub vmbra ala-
rum tuarum protege illam à facie impiorum.

Dixit ille, *Consummatum est*, quando
nempe vidit se, quæ ei mandaueras,
examussim adimpleuisse omnia: uti-
nam ita mandatis tuis omnibus obse-
cutus sim, vt ad hoc exemplar, cum
Paulo dicere liceat; *Tempus resolutionis*

1. Tim. *mea instat; bonum certamen certavi, cursum*
4. *consummaui, fidem seruaui: verum enim-*
vero seruus erat ille bonus & fidelis;
ego seruus nequam & otiosus, qui
nonnulla quidem subinde, occæpi nõ
omnino malè, sed ad consummatio-
nem non perduxì: suppleat obsecro,
perfectio Domini imperfectum serui
sui: quia apud Dominum misericordia, &
copiosa apud eum redemptio. Quidquid
labis sordiumque animæ adhuc adhæ-
rescit, eluat aqua illa quam è perfosso
Seruatoris nostri latere depromptit
crudelis lancea, crudelis autem? im-
mo verò vel hoc nomine veneranda,
quod abituri enti animæ meę tam sua-
ue hospitium in petra excavauerit.

O Deus, absconde me in hoc tabernaculo;
 in die malorum protege me in abscondito ta-
 bernaculi huius. Pater æterne Christus Ie-
 sus, qui tibi in diebus carnis suæ preces &
 supplicationes cum clamore valido, lacy-
 misq; obtulit, vt eum saluum faceres à mor-
 te, pro sua reuerentia exauditus est; at ta-
 men nihilominus mortuus est: quo-
 modo mortuus si rogans ne morere-
 tur pro sua reuerentia exauditus? ni-
 mirum non pro se, qui morti nihil de-
 beret, sed pro me mortis filio depre-
 catus est, ne morerer morte secunda,
 quæ est pessima. Ita Pater quoniã sic pla-
 citum est ante te, cum esset ille Filius Dei, di-
 dicit ex ijs quæ passus est obedientiam, &
 consummatus factus est omnibus obsequen-
 tibus sibi causa salutis æternæ; ne quæso,
 ne patiaris vni mihi fontem illum sa-
 lutis æternæ clausum esse; hauriam &
 ego salutes aquas in gaudio, de fon-
 tibus Saluatoris. Ah! bone Iesu (ad te
 enim mea conuertetur, & in te desinet
 oratio) pone, quæso, mortem & pas-
 sionem tuam, inter iudicium tuum &
 animam meam, quæ, quod pro se de-
 hinc ad æquissimam iustitiæ tuæ sta-

Heb. 5.

134 AMICI FIDELIS

teram afferat, habe nihil, nisi ius illud quod in pretiosi sanguinis mortisque tuæ pretium, sibi vindicant peccatores, quorum primus ego sum. Sanguis tuus super me, & super animam meam; in salutem dico, & non in damnationem; clamet pro me, & non contra me sanguis ille, cuius pretio emptus est ager figuli in sepulturam peregrinorū.

Pf. 38.

Uena enim ego sum, & peregrinus, sicut omnes Patres mei: ne igitur tam optatā, tam opportunā priuer hæreditate. Da obsecro, vt ex ista domo pulueris egressa anima, in sacratissimo cordis tui agro, lanceæ crudelis proscisso vomere, desideratissima illa peregrinantium in Ierusalem sepultura, in pace, inquam, in idipsum, dormiat & requiescat. Amen.

Pf. 4.

Iterum admoneo, Amice Lector, quæ hic & alibi, moribundis, siue documenta siue affectus suggerimus, diu ante mortis periculum & sæpè, legi debere: tunc enim maximè proderunt moribundis, si diligenter lecta & expensa fuerint à sanis.

6. TER

§. TERTIVS.

De cereo accenso, & Christi crucifixi imagine: quorum ille, moribundo tradi solet in manum: hæc, ostendi.

CVM æger ad extrema properat, cereus accensus datur ei in manus, quasi vitæ lampada alteri iam iam tradituro; & vt eo ritu, testetur se esse è numero eorum qui Christi Domini voci obedire volunt, dicentis: *Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris, & vos similes hominibus expectantibus Dominum suum quando reuertatur à nuptijs: vt, cum venerit, & pulsauerit, confestim aperiant ei. Beati serui illi, quos cum venerit Dominus, inuenerit vigilantes.* Luc.
12.

Dicat Amicus fidelis moribundo: *Ecce sponsus venit, exeundum est obviam; sed ante, ardentem hunc cereum accipe, quo significes, ei te, in claritate & lumine fidei (quæ per huius cerei flammam designatur) velle viuere & mori.*

Imitandus hîc Sacerdos quidam
 sanctitatis laude eximius, Consalvus
 Mederius (cuius in suo prodromo
 meminit Drexelius) qui paullò ante
 excessum, accitis socijs, sacrum cereum
 accendi iubet; & recitato symbolo A-
 postolorum, in hac, inquit, fide insti-
 tutus sum, in hac vixi, in hac morior;
 testorque, si quid fortè in extremo a-
 gone contrarium excidat mihi, iam
 nunc indictum & irritum velle. Deinde,
 porrecto brachio, cereoque manu ap-
 prehenso: vt lumen hoc, inquit, ocu-
 los illuminat corporis, sic credo Do-
 minum Iesum illuminare omnem ho-
 minem venientem in hunc mundum;
 quia ipse lumen verum & æternum
 est. Imitetur, inquã, Consaluum mo-
 ribundus, addatque cum Propheta:
*Illumina Domine oculos meos, lumine vere
 fidei ne vnquam obdormiã in morte, nec ubi
 à recto fidei tramite deuiem; nequando
 dicat inimicus meus praualui aduersus eum.*
 Sed potiùs, fidei scuto validissimo,
 omnia nequissimi tela ignea excipiam;
 & in caput eius illæsus retorqueam,
Mat. 4 dicens: *Vade Satana: abrenuntio tibi Sa-*
tana,

ana, & adhaere tibi Christe Iesu, Deo meo.
Credo quidquid dixit Dei filius verbo veri-
tatis nihil verius. Credo Domine Iesu,
credo, adiuua incredulitatem meam.

Non est expectanda hora vltima vt hoc ab agro praestetur: poterit enim ab eo sapius & à sanis interdum vtiliter caeremonia illa vsurpari: nescis enim, quisquis es, an non hac ipsa luce, lux tua tibi subtrahatur & extinguitur. Vide ne olei egens, cum fatuis virginibus caelo excludaris: concubia nocte venientem sponsum peruigil expecta, lumbos praecinge, bonorum operum lucentem facem intraturo praelu- ce; quidquid morbi laborum dolo- rumque superest patienter sustine, ad aule nuptialis limen perdius & pernox accensa lampade, constanter excuba, vt ingredientem sponsum subsequaris. *Beati enim, qui ad cenam nuptiarum agni* *Apoe.*
vocati sunt; beatiores, quos cum venerit, *19.*
Dominus inuenerit vigilantes. *Luc. 12.*

I 5 §. QVAR-

§. QUARTVS.

*De Christi in Cruce fixi imagine,
moribundis ostendenda.*

Momenti plurimum ad exprimen-
dos ab ægro fidei, spei, caritatis,
aliarumque virtutum actus, in saluti-
feræ crucis exhibitione situm esse exi-
stimo; si nempe Amicus fidelis, Chri-
sti in ea pendentis membra, singilla-
tim, quasi locos Rhetoricos excutiat,
quique lateant in singulis pietatis sen-
sus, quasi diuini mellis latices, com-
posita ad pietatem oratione, eliciat,

Deut. ita olim, Hebræi sugebant mel de pe-
32. tra, oleum de saxo durissimo. *Petra*
1. Cor. autem erat Christus.

10. Intuere, carissime frater. Entibi
completam de Seruatore tuo Prophe-
Mich. tiam: Vadam nudus & spoliatus.

Apostro Bone Iesu, qui non tantum homi-
phe ad nes, sed & lilia agri sic vestis, quo mo-
Christū do sic nudaris, quasi si nudetur vnus
nudū. de scurris. Ecce quàm gloriosus hodie
Rex Israël. Ita nempe nudatus es, vt
nuditate tua, vestium nostrarum lu-
xum castigares: imo, vt tecum nudi
in

in crucem ascendamus, id est procul ab omnibus terrenis affectibus: quid enim sunt terrena omnia nisi quædam corporis indumenta? Greg. qui contra diabolum ad certamen properat, vestimenta abijciat ne succumbat, id est, extremum hoc cum diabolo certamen initurus, omni se rerum terrenarum affectu exuat, dicatque cum D. Paulo: *Mihi absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.* Ad Galatas 6.

Bone Iesu, nonne tu ille es qui ap-
 pendis tribus digitis molem terræ, &
 libras in pondere montes, & colles in
 statera? quo modo tribus clavis ap-
 pensus es & libratus, in ponderosa hac
 crucis statera? voluisti scilicet, vt quos
 inuitas ad crucem post te ferendam, in
 ea tecum, fidei, spei & caritatis acti-
 bus, quasi tribus clavis, affigantur,
 constanterque perseuerent. Aut certè
 voluisti vt fideles tui (quod Petrus in
 monte Thabor præcoci studio am-
 biebat) in monte Caluariæ, tria figant
 tabernacula: memoriæ vnum, quæ
 iugiter

*Apostro-
phe ad
Christū
clavis
confi-
xum.*

Luc. 9.

ingiter de Passionis tuæ doloribus recordetur. Intelligentiæ alterum, vbi de ijs continenter meditetur: Voluntati tertium, vbi actionum, desideriorumque suorum quasi pullos reponat, vt parentis sui, pij Pelicani sanguine saginentur.

Intuere carissime frater; nonne ille est Deus tuus, qui fecit & creauit te? Deus ille magnus, sub quo curuantur qui portant orbem? quomodo igitur

Pf. 37. sic incuruatur? *quoniam iniquitates tuæ, inquit, supergressæ sunt super caput meum, & sicut onus graue, grauata sunt super me.*

Affe- Nonne doles ex animo, te Domino
ctus do- Deo tuo causam fuisse tanti doloris?
loris. Dic ergo cum Prodigio; *Pater peccauit*

Luc. 15 *in calum & coram te, iam non sum dignus*
Luc. 18 *vocari filius tuus. Dic cum Publicano;*

Pf. 24. *Deus propitius esto mihi peccatori, Domine Iesu propitiare peccato meo, multum est enim. Ah! cur te offendi! ô qui te nunquam offendisset!*

Hier. 9 *Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, vt peccatorum meorum grauitatem deplem, ingra-*
titu-

titudinisque nevos ac maculas omnes
 emaculem ? ô peccatum ! ô Dei mei
 labor & dolor ! ô peccatum, ô animæ
 meæ perniciēs & exitium ! vt ego te
 detestor ! vt ego te abominor ! absit
 vt vllum dehinc, etiamsi mille annis
 vixerim, mihi tecum sit cōmercium.
 Moriar bone Iesu, & millies ante mo-
 riar, quàm te rursus offendam. Susci-
 pe me Iesu crucifixe, inter amorosa il-
 la brachia, quæ pro me in cruce ex-
 tensa video, & amplector. Suscipe me
 inter desiderabiles amplexus tuos, &
 trahe ad te animam meam. Suscipe me
 bone Iesu, in misericordia tua, & non
 confundas me ab expectatione mea ;
 Suscipe in pace spiritum meum.

Carissime frater aspice Deum tuum, *Cur*
 en caput ad te inclinat, nempe vt tibi *caput*
 figat amoris osculum, tibi que hæc in *incli-*
 cordis aurem instillet: Philippe, Iaco- *nati.*
 be, &c. amore amoris tui morior : ne
 ergo mori recuses amore amoris mei.
 Dic tu illi : Da bone Iesu, vt nunc sal-
 tem, amore amoris tui moriar, qui a-
 more amoris mei, dignatus es mori.

Fortasse etiam, ideò te versus caput
 incli-

Luc. 23 inclinat, vt tibi dicat quod bono La-
troni: *Hodie mecum eris in paradiso.* Dic
ergo illi:

Domine, memento mei quia veni-
sti iam in regnum tuum. Et quia iam
es in regno tuo, me in hoc exilio ge-
mentem respice, & hinc abeuntem, in
regnum tuum admitte. Hoc ego te ro-
go, bone Iesu, per sacratissimum hoc
caput pungentibus spinis obsitum; per
crucem pretioso rubentem sanguine,
per apertilateris hiantia vulnera; de-
nique per acerbam mortem tuam.

Cur
exten-
sa bra-
chia.

Vidésne extensa, affixaque cruci
brachia.

1. Moysen alterum puta, qui, dum
pugnas cum hostibus tuis, oratione sua
victoriam tibi conciliabit. Dicamus
ergo.

Pf. 21.

Eia dulcissime Redemptor, Do-
mine Iesu, per illas lacrymabiles vo-
ces, quas in cruce moriturus edidisti:
Deus, Deus meus quare me dereliquisti? ne
quæso derelinquas me in hora mortis
meæ.

2. Non contentus pacis osculum
præbuisse, vult insuper tibi præbere
am-

amplexum: Amplectere & tu, illum;
& dic cum sponsa: Inueni quem dili-
git anima mea, tenui eum nec dimit-
tam, donec benedixerit mihi, & intro-
ducat me in domum suam.

3. Ideò sursum eleuat brachia, vt
æterno Patri offerat redemptionis tuę
pretium. Quàm pretiosa es anima
mea, quam tanto pretio emit Deus
tuus! quid non cum sanguine & per
sanguinem vnigeniti filij tui donabis
nobis, ô Pater? *Vox sanguinis fratris
nostri clamat ad te de terra. Audi Pater vo-
cem sanguinis filij tui.*

Gen. 4.

4. Vt omnes clarè videant nihil ef-
se in eo quod amoris caractere non
insigniatur.

Cernitur in toto corpore sculptus amor?
Ecce in manibus & in pedibus, & in
toto corpore tuo descripsisti me bone
Iesu, lege scripturam tuam & salua me.

Ah! quomodo amauit nos Domi-
nus Iesus! ideò amo te mi Iesu, ex to-
to corde meo, & ex tota anima mea.

Ah! cur non te semper amaui bonitas
infinita! serò te amaui bone Iesu, serò
te amaui.

5. Vt

5. Ut te, in amorosa illa brachia
fidenter conijcias. Ne metue, non te
subtrahet vt cadas. Dic ergo illic cum
B. Nicoleta: *Moriar, moriar modo inter
amantissimas Iesu vlnas moriar. Felicitate
cadit, qui in manus Dei cadit.* Et cum B.
Augustino: *Inter brachia Salvatoris mori
& viuere volo, & mori cupio.* Manualis
cap. 23.

*Ad pe-
des.*

Contemplare etiam pedes, quos ad
te demittit; nempe, vt eos cum Mag-
dalena contriti cordis lacrymis irri-
ges, & vt ex ijs discas quo modo tibi
ex hoc mundo ad cælum grassandum
sit.

Non est suavis è solo, in cælum via.
Oportuit Christum pati & ita intrare
in gloriam suam; & tu, velles gratis
intrare in gloriam alienam? dic ergo
cum Bonauent. *Nolo Domine, nolo viuere
sine vulnere; quia te video vulneratum.*

*Cur a-
pertum
latus.*

Quid sibi vult, tam luculentâ pla-
gâ apertum latus? Non poterat intus
contineri diuini amoris flamma: rum-
puntur crates pectoris, vt foras erum-
pat: præterea

2. Voluit amor ostendere se cau-
sam

sam esse omnium quę Christus fecit & passus est.

3. Ut ex illa septuplum quàm consuevit succensa amoris fornace, ardentibus sagittis continenter transfigaris.

Denique, ut in nidulo illo, si voles, placidissimè obdormias. Audi Bernardum. *Aperta est nobis vltro vrbs illa refugij, sinus matris expansus est, parata sunt foramina petra, patent viscera misericordia Dei nostri: hoc refugium qui declinat, nihil mirum si effugere non mereatur. Ingredere in petram, ait Propheta, & abscondere in fossa humo à facie timoris Domini. Isaia 2.*

Quis mihi hoc tribuat, ut, non in inferno, sed in latere tuo abscondas me Domine donec transeat furor tuus?

Hos, vel similes, affectus conabitur excitare in moribundis Amicus fidelis, vel prolata Christi de cruce pendens imagine, vel alia data acceptave occasione.

K CAPVT